

عنوان مقاله:

چیستی و چگونگی ویژگی های دیپلماسی عمومی آمریکا در قبال ایران (۱۹۹۷-۲۰۰۵)

محل انتشار:

فصلنامه مطالعات راهبردی فرهنگ، دوره 1، شماره 1 (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 22

نویسنده:

محمد جواد رنجکش - استادیار روابط بین الملل گروه علوم سیاسی دانشگاه فردوسی مشهد

خلاصه مقاله:

شرایط جدید نظام بین الملل سبب شده است مولفه های جدیدی در ساختارهای رسمی بین المللی نقش ایفا کنند. مطرح شدن بازیگران جدید و اهمیت یافتن افراد و نهادهای غیردولتی در جهان موجب شده است تا کشورها برای تامین منافع خود، علاوه بر روش های گذشته، ابزارها و راه های جدیدی را به کار گیرند که یکی از مهم ترین آن ها بهره گیری از دیپلماسی عمومی است. با توجه به فراز و نشیب های حاکم بر روابط ایران و آمریکا در دوره های زمانی مختلف، و با عنایت به چرخش گفتمانی در سیاست خارجی ایران به تنش زدایی و اعتمادسازی با جهان خارج در دوران دولت اصلاحات (۱۳۷۶-۱۳۸۴)، دیدگاه ها در مورد ایران تغییر کرد و آمریکا درصدد برآمد تا با به کارگیری دیپلماسی عمومی در ایران به اهداف و منافع خود تحقق بخشد. از جلوه های بارز دیپلماسی در این دوران می توان به اعزام تیم های ورزشی، صدور روایت و تسهیل مبادلات دانشجویی، و سایر برنامه های علمی و فرهنگی اشاره کرد. از این روی پرسش اصلی در پژوهش حاضر این است که رویکرد دیپلماسی عمومی آمریکا در ایران از چه بارزه هایی در دوران اصلاحات برخوردار است. انگاره اولیه این است که آمریکا در این دوره بر گسترش لیبرال دموکراسی، بازنمایی مثبت از اقدامات آمریکا، و تغییر فرهنگ عمومی در ایران تاکید داشته و نسبت به دوره های قبل، دیپلماسی عمومی آمریکا به شکل غیررسمی تر و با مشارکت بازیگران غیردولتی صورت گرفته است. این اثر با روش توصیفی و با استفاده از منابع کتابخانه ای به بررسی این موضوع پرداخته است.

کلمات کلیدی:

دیپلماسی عمومی، آمریکا، ایران، قدرت نرم، تصویرسازی، دولت اصلاحات

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1586131>

